

39225/2023/KHK

KUKHK-7923/DS/2023-3

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-7923/DS/2023-3 DV

VYŘIZUJE: Mgr. Darina Vanická

ODBOR | ODDĚLENÍ: Doprava a SH/Odd. dopravy,

LINKA | MOBIL: 775 563 574

E-MAIL: dvanicka@kr-kralovehradecky.cz

Zastoupený:

JUDr. Tomášem Těmínem, PH. D.,
advokátem

se sídlem Karlovo nám. 28

120 00 Praha 2

DATUM: 03.04.2023

Počet listů: 12

Počet příloh: 0 / listů: 0

Počet svazků: 0

Počet svazků: 0

Sp. znak, sk. režim: 67.1, V/10

ID DS: s8qf5gw

ROZHODNUTÍ O ODVOLÁNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), za použití § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), jako příslušný odvolací orgán, projednal podle § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) odvolání, které podal

, (dále jen „odvolatel“), prostřednictvím zmocněnce JUDr. Tomáše Těmína, Ph.D. advokáta, se sídlem Karlovo nám. 28, 120 00 Praha 2 (dále jen „zmocněnec“), proti rozhodnutí Městského úřadu Trutnov, čj. MUTN 1738/2023, sp. zn. 2022/4583/SPR/KAV, ze dne 10.01.2023.

Tímto rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne 03.06.2022 v 13:30 hod., v obci Vlčice, na silnici č. III/01412, u domu čp. 197, jako řidič motorového vozidla zn. Kia Sorento, registrační značky s přívěsem zn. Humbaur HTK, registrační značky , řídil výše uvedenou jízdní soupravu

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 04.04.2023

bez příslušného řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu vozidel. Tato skutečnost byla zjištěna Policií České republiky při šetření dopravní nehody, kdy se při jízdě od vozidla Kia, utrhlo tažné zařízení a uvedený přívěs narazil do jedoucího motorového vozidla zn. Land Rover, registrační značky , které bylo poškozeno. Nejvyšší povolená hmotnost jízdní soupravy přesáhla v danou dobu hmotnost vyšší než 3 500 kg.

Tímto svým jednáním odvolatel porušil § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu.

Za přestupek mu byl podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 5 písm. a) zákona o silničním provozu, uložen správní trest, pokuta ve výši 25 000 Kč, splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a podle § 35 písm. c) a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu jednoho roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, ve výši 1 000 Kč, splatné do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Pokutu a náklady řízení lze hradit postupem uvedeným v napadeném rozhodnutí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, jako odvolací orgán, po přezkoumání celého spisového materiálu a na základě podaného odvolání, rozhodl podle § 90 odst. 5 správního řádu

takto:

odvolání zamítá a rozhodnutí Městského úřadu Trutnov, čj. MUTN 1738/2023, sp. zn. 2022/4583/SPR/KAV, ze dne 10.01.2023, potvrzuje.

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

Napadeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu (*„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích, řídí motorové vozidlo a v rozporu s § 3 odst. 3 písm. a) není držitelem příslušného řidičského oprávnění“*).

Jednáním odvolatel porušil § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu (*„Řídit motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel (dále jen „skupina vozidel“) uděleného Českou republikou, státem, který je členským státem Evropské unie nebo smluvní stranou*

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 04.04.2023

Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „jiný členský stát“), nebo jiným státem podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která upravuje oblast silničního provozu“).

Odvolatel dne 03.06.2022 v 13:30 hod., v obci Vlčice, na silnici č. III/01412, u domu čp. 197, jako řidič motorového vozidla zn. Kia Sorento, registrační značky , řídil výše uvedenou jízdní soupravu bez příslušného řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu vozidel. Tato skutečnost byla zjištěna Policií České republiky při šetření dopravní nehody, kdy se při jízdě od vozidla Kia, utrhlo tažné zařízení a uvedený přívěs narazil do jedoucího motorového vozidla zn. Land Rover, registrační značky , které bylo poškozeno. Nejvyšší povolená hmotnost jízdní soupravy přesáhla v danou dobu hmotnost vyšší než 3 500 kg.

II.

Argumenty a námitky obsažené v odvolání

Proti rozhodnutí podal odvolatel dne 25.01.2023 odvolání, ve kterém uvedl, že:

má za to, že rozhodnutí je nesprávné a napadá rozhodnutí v celém jeho rozsahu.

Odvolatel napadá odůvodnění rozhodnutí a nesouhlasí se závěrem správního orgánu I. stupně, že neuznal výpověď , ačkoliv si z jeho karty řidiče ověřil, že jmenovaný skutečně není držitelem řidičského průkazu a je však mimo jiné držitelem řidičského oprávnění jednak skupiny „B“ a skupiny „BE“ nutné k řízení výše předmětné jízdní soupravy a vyhodnotil výpověď svědka jako nevěrohodnou a konstatoval, že výše uvedená oblast svědecké výpovědi má obstrukční charakter. Dle odvolatele bylo ověřeno, že svědek skutečně neměl řidičské oprávnění a nebyl tedy oprávněn předmětné vozidlo v danou dobu řídit. Je tedy logické, že v případě porušení tohoto zákazu z obavy o uložení dalšího trestu prohlásil, že vozidlo řídil jeho kolega, tedy odvolatel. Svědek netušil, že obviněný nemá řidičské oprávnění skupiny „BE“ a neuvědomil si, že svou původní nepravdivou výpověď způsobí obviněnému problémy. Po tomto zjištění pochopitelně ve snaze uvést vše na pravou míru změnil svou původní výpověď a doznal se k tomu, že předmětné vozidlo řídil on, nikoli odvolatel.

Dle odvolatele není podstatné, že dle původního úředního záznamu vypovídali se svědkem odlišně, neboť úřední záznam jako jednostranný úkon sám o sobě nemůže obstát a odkazuje na judikaturu. Dle odvolatele skutečnost, že obviněný a svědek uvedli původně do úředního záznamu jiné skutečnosti, tedy neznamena, že by svou výpověď nemohli následně změnit. Totožnost řidiče je známá absolutně pouze v případě, kdy policisté zjistí řidiče přímo při porušování zákona. V ostatních případech lze hovořit jen o vysoké míře pravděpodobnosti. V daném případě řidič nebyl ustanoven Policií ČR, kdy hlídka policie přijela na místo cca za 1 hodinu po dopravní nehodě. Správní orgán tedy musel pachatele daného přestupku určit jiným způsobem, a to z výpovědi obviněného a dalších svědků. Jestliže z výpovědi obviněného i svědka vyplynulo, že řidičem vozidla byl ve skutečnosti , který tuto skutečnost původně zapřel z důvodu absence řidičského průkazu, což bylo potvrzeno i následným zjištěním správního

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 04.04.2023

orgánu, který ověřil, že skutečně platný řidičský průkaz nevlastní, pak dle obviněného neměl správní orgán důvod vyhodnotit výpověď v tomto ohledu jako obstrukční a jeho rozhodnutí je v rozporu se skutkovým zjištěním.

Odvolatel dále namítl, že nebylo zjištěno, jaká byla v danou dobu, tj. v okamžiku údajného spáchání přestupku, okamžitá hmotnost jízdní soupravy, resp. jak byla využita užitečná hmotnost přívěsu. Z odůvodnění rozhodnutí vyplývá pouze zjištění technických údajů o vozidlech zapsaných v jejich kartách, nikoli však skutečná hmotnost v daný okamžik. Nelze pak tedy konstatovat, že došlo k naplnění objektivní stránky skutku.

Odvolatel dále nesouhlasí s výší správního trestu, který je nepřiměřeně přísný a jeho odůvodněním. Odkazuje na § 36 zákona o odpovědnosti za přestupky, že lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty a má za to, že není správnímu orgánu uložena obligatorní povinnost uložit oba možné tresty, tady jak pokutu, tak zákaz řízení. Dále namítl, že správní orgán uvádí, že se při stanovení výše pokuty zabýval jednáním obviněného, kdy vyhodnotil jeho jednání jako závažné. Tuto svou úvahu však správní orgán nerozvedl a není zřejmé, z čeho konkrétně tuto závažnost dovozuje. Za absurdní pak odvolatel považuje odůvodnění uložení pokuty v tom, že správní orgán uvedl, že mu v daném případě nejsou známy majetkové poměry obviněného, nelze je tedy při uložení pokuty zohlednit. Ze spisového protokolu pouze vyplývá, že obviněný je zaměstnán ve stavební firmě. Dle názoru správního orgánu není uložena pokuta pro obviněného likvidační, když si k zastupování své osoby zvolil právního zástupce. Odvolatel dále uvedl, že, že správnímu orgánu nic nebránilo ve vyžádání dalších podkladů, na základě kterých, by mohl řádně zjistit majetkovou situaci obviněného a zhodnotit řádně, zda byla výše uložené sankce skutečně přiměřená a nemůže být pro obviněného likvidační. Co se týče právního zástupce zvoleného obviněného, pak nemá správní orgán žádné informace o tom, jak vysokou odměnu obviněný za právní zastoupení hradí, zda vůbec tuto odměnu hradí (může se jednat o zastoupení pro bono), ani mu není známo, zda za obviněného náklady právního zastoupení nehradí. Dle odvolatele si správní orgán pouze alibisticky zjednodušil zjišťování majetkových poměrů konstatováním, že pokud má obviněný prostředky na advokáta, může zaplatit i pokutu. Takové zjednodušení je však nepřípustné.

Odvolatel navrhuje, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu projednání.

III.

Přezkoumání formálních náležitostí odvolání a včasnost podání

Podle § 88 odst. 1 správního řádu, neshledá-li správní orgán, který napadené rozhodnutí vydal, podmínky pro postup podle § 87, předá spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu do 30-ti dnů ode dne doručení odvolání. Odvolání bylo doručeno správnímu orgánu I. stupně dne 25.01.2023, nadřízenému správnímu orgánu byl spisový materiál včetně stanoviska doručen dne 17.02.2023.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 04.04.2023

Odvolací správní orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Napadené rozhodnutí bylo oznámeno (doručeno) zmocněnci datovou schránkou dne 11.01.2023, odvolání bylo podáno dne 25.01.2023, tedy v zákonné lhůtě.

IV.

Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

Dle § 98 zákona o odpovědnosti za přestupky odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Odvolací správní orgán přezkoumal správnost celého řízení a dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně při řešení tohoto přestupku postupoval dle § 3 správního řádu, tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti.

V „Oznámení přestupku“ čj. KRP-61326/PŘ-2022-050006, je uvedeno, že odvolatel dne 03.06.2022 v 13:30 hod., řídil v obci Vlčice, na silnici č. III/01412, u domu čp. 197, motorové vozidlo zn. Kia Sorento, registrační značky , s přívěsem zn. Humbaur HTK, registrační značky , bez příslušného řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu vozidel. Tato skutečnost byla zjištěna Policií České republiky při šetření dopravní nehody, kdy se při jízdě od vozidla Kia, utrhlo tažné zařízení a uvedený přívěs narazil do protijedoucího motorového vozidla zn. Land Rover, registrační značky , které bylo poškozeno a jehož řidič utrpěl zranění pravého kolene. Podezření z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1, § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. h) zákona o silničním provozu.

Součástí spisové dokumentace je Oznámení přestupku“ čj. KRP-61326/PŘ-2022-050006 od Policie ČR, dopravního inspektorátu Trutnov, protokol o nehodě v silničním provozu, úřední záznamy o podání vysvětlení, ambulantní lékařská zpráva, fotodokumentace a plánek místa dopravní nehody, doklady k certifikaci tažného zařízení, protokol o zajištění vozidla a převozní list na den 03.06.2022 – Stavební společnost s.r.o. Hostinné. Správní orgán I. stupně doložil do spisového materiálu protokol o ústním jednání a výsledku svědka , kartu vozidla a výpis z evidenční karty řidiče.

Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 08.08.2022 přestupek dle § 125c odst. 1 písm. k) a § 125c odst. 1 písm. h) zákona o silničním provozu odložil dle § 76 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť došlé oznámení neodůvodňuje zahájení řízení o přestupku nebo předání věci.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 01.09.2022 zahájil řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu a předvolal odvolatele

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 04.04.2023

k ústnímu jednání na den 26.09.2022. Písemnost byla odvolateli doručena doporučeně poštou dne 02.09.2022.

Dne 21.09.2022 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno zplnomocnění k zastupování.

Dne 22.09.2022 byla správnímu orgánu I. stupně doručena žádost o odročení nařízeného ústního jednání.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 19.10.2022 předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 15.11.2022 a současně ho vyrozuměl dle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí do 5 dnů ode dne konání ústního jednání. Písemnost byla doručena zmocněnci datovou schránkou dne 20.10.2022 a odvolateli poštou dne 20.10.2022.

Ve stanoveném termínu dne 15.11.2022 proběhlo ústní jednání za přítomnosti odvolatele i zmocněnce. O tomto byl sepsán protokol o ústním jednání.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 16.11.2022 předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 07.12.2022 a současně ho vyrozuměl o předvolání svědka. Dále ho poučil dle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí do 5 dnů ode dne konání ústního jednání. Písemnost byla doručena zmocněnci datovou schránkou dne 18.11.2022 a odvolateli poštou dne 21.11.2022.

Ve stanoveném termínu dne 07.12.2022 proběhlo ústní jednání a výslech svědka, za přítomnosti zmocněnce. O tomto byl sepsán protokol o ústním jednání.

Dne 10.01.2023 bylo vypraveno rozhodnutí, které bylo zmocněnci doručeno datovou schránkou dne 11.01.2023. Dne 25.01.2023 bylo podáno odvolání, tedy v zákonné lhůtě.

K nyní projednávanému přestupku odvolací orgán konstatuje, že zjištěné skutečnosti, týkající se předmětného přestupku ze dne 03.06.2022, obsažené v předmětném spisovém materiálu považuje za prokázané, neboť to, že obviněný řídil jízdní soupravu složenou z motorového vozidla zn. Kia Sorento, registrační značky a přívěsu zn. Humbaur HTK, registrační značky, ačkoliv nebyl držitelem příslušného řidičského oprávnění pro danou skupinu vozidel, tedy sk. B+E, bylo řádně zadokumentováno v oznámení přestupku Policií České republiky a předloženém spisovém materiálu. Předmětné vozidlo s přívěsem mělo účast na dopravní nehodě, kdy se vlivem technické závady uvolnilo tažné zařízení a přívěs vyjel do protisměru, kde se střetl s vozidlem zn. Land Rover Discovery, registrační značky, řidiče . Po příjezdu hlídky policie, byl, jako řidič jízdní soupravy, ustanoven odvolatel, a to na základě provedeného vyšetřování a jeho doznání. Následně byl s odvolatelem sepsán, po poučení dle zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, úřední záznam o podání vysvětlení, který odvolatel podepsal a v němž výslovně uvedl, že si myslel, že mu k řízení vozidla stačí sk. C a vozidlo řídil, neboť se kolegovi udělalo nevolno z tepla a po celou cestu seděl a klímal vedle něho (viz list 5 spisu). Následně při správním řízení tuto svoji výpověď změnil a spolu se spolujezdcem tvrdili, že vozidlo řídil spolujezdec, který

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 04.04.2023

neměl platný řidičský průkaz, a proto uvedli, že řídil odvolatel. Oproti tomu svědek , jako svědek před správním orgánem vypověděl, že řidiče viděl za volantem, když jel proti němu a řidiče identifikoval jako odvolatele. Na základě uvedených důkazů se odvolací orgán ztotožňuje se závěrem správního orgánu I. stupně, že řidičem jízdní soupravy byl odvolatel. Odvolatel neobjasnil dostatečně změnu tvrzení ohledně toho, kdo byl řidičem jízdní soupravy. Tvrzení o tom, že vozidlo řídil jízdní soupravu a poté co došlo k nehodě dostal strach, protože měl neplatný řidičský průkaz, a proto vzal řízení vozidla na sebe odvolatel, ale poté co zjistil, že mu hrozí vysoká pokuta a zákaz činnosti, jelikož není držitelem skupiny B+E, potřebné k řízení předmětné jízdní soupravy, považuje odvolací orgán za vykonstruované a nepravdivé, ve snaze odvolatele vyhnout se trestu za spáchaný přestupek. Oproti tomuto je výpověď svědka podrobná, dokonale objasňující veškeré okolnosti nehody, včetně totožnosti řidiče. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že v době spáchání přestupku dne 03.06.2022, byl odvolatel řidičem předmětné jízdní soupravy.

Z výpisu z evidenční knihy řidiče i z předloženého řidičského průkazu jednoznačně vyplývá, že odvolatel není držitelem sk. B+E.

K řízení předmětné jízdní soupravy je třeba, aby řidič byl držitelem skupiny řidičského oprávnění B+E. Toto vyplývá z § 80a zákona o silničním provozu, týkajícího se skupin vozidel a jejich řazení do souprav a dále z Přílohy č. 2 k vyhlášce č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.

Dle § 80a písm. k) zákona o silničním provozu, do skupiny B+E jsou zařazeny jízdní soupravy složené z vozidla uvedeného v písmeni f) a přípojného vozidla o největší povolené hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg,

Dle § 80a písm. f) zákona o silničním provozu, do skupiny B jsou zařazena motorová vozidla s výjimkou vozidel uvedených v písmenech a) až e), jejichž největší povolená hmotnost nepřevyšuje 3 500 kg, určená pro přepravu nejvýše 8 osob kromě řidiče, ke kterým smí být připojeno přípojné vozidlo o největší povolené hmotnosti

1. nepřevyšující 750 kg,
2. převyšující 750 kg, pokud největší povolená hmotnost této jízdní soupravy nepřevyšuje 3 500 kg, nebo
3. převyšující 750 kg, pokud největší povolená hmotnost této jízdní soupravy převyšuje 3 500 kg, ale nepřevyšuje 4 250 kg, jedná-li se o řidičské oprávnění v rozšířeném rozsahu,

Příloha č. 2 k vyhlášce č. 341/2014 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, pak stanovuje jednotlivé kategorie vozidel.

Z registru evidence vozidel, z tzv. karet vozidel, lze seznat, že vozidlo Kia Sorento, registrační značky má maximální hmotnost 2670 kg (viz list 22 spisu) a přívěs zn. Humbaur HTK, registrační značky , spadá do kategorie O2 (Kategorie O: vozidla kategorie O s maximální hmotností převyšující 0,75 tuny, ale nepřevyšující 3,5 tuny), má maximální hmotnost 3500 kg (viz listy 24 a 25 spisu).

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 04.04.2023

Z uvedeného je zřejmé, že dle zákona souprava těchto dvou vozidel spadá do skupiny řidičského oprávnění B+E.

Odvolací orgán zde vyložil, že řidičské oprávnění B+E se vztahuje k maximální hmotnosti, a ta je určena zákonem a není tedy se třeba zabývat tím, jakou hmotnost měl přepravovaný náklad. Námitku odvolatele, že se správní orgán I. stupně vůbec nezabýval tím, jaká byla v okamžiku údajného spáchání přestupku okamžitá hmotnost jízdní soupravy, resp. jak byla využita užitečná hmotnost přívěsu, považuje odvolací orgán za nedůvodnou.

Odvolací orgán se plně ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že protiprávní jednání odvolatele lze považovat, dle výčtu provedených důkazů, za zcela prokázané.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, je proto třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, a to především, zda jednání obviněného bylo v rozporu s právem, tj. zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem, ale také, zda je naplněna otázka zavinění, jakož i naplnění předpokladů pro uložení správního trestu a jeho výše. K odpovědnosti za přestupek postačuje zavinění z nedbalosti (§ 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky) a zájem společnosti na dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích upravených zákonem, který byl jednáním obviněného porušen, je zřejmý. Ustanovení § 125c zákona o provozu na pozemních komunikacích, definuje přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Ve spisovém materiálu Městského úřadu Trutnov, sp. zn. 2022/4583/SPR/SEV, jsou důkazní materiály zaznamenávající skutečnost, že se odvolatel dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu.

Z definice přestupku dle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že přestupek je tvořen kombinací formálních a materiálních znaků. Formálními znaky přestupku rozumíme jednak obecné zákonné znaky (např. věk, přičetnost, zavinění), a dále typové znaky, tj. znaky skutkové podstaty, které jednotlivé přestupky charakterizují a umožňují je i navzájem odlišit. Materiální znak přestupku je jeho společenská škodlivost, ohrožení či porušení zájmu společnosti. Stupeň společenské škodlivosti je nutno posoudit u každého případu zvlášť, je dán konkrétními okolnostmi daného případu. Má-li být konkrétní jednání označeno jako přestupek, musí být naplněny zároveň jak materiální, tak i formální znaky dotýcného přestupku.

Objektem přestupku je právem chráněný zájem, který byl spácháním přestupku porušen. Škodlivý následek coby znak skutkové podstaty přestupků se přitom zpravidla neprojevuje materiálně, obvykle je vyjádřen samotným faktem porušení povinnosti, s nímž v podstatě spadá v jedno. Zákon o odpovědnosti za přestupky, jako celek, v obecné rovině, chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy (obecný objekt). Oproti tomu § 125c zákona o silničním provozu, jak ostatně napovídá i jeho název, má za cíl zajistit dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (druhový objekt). Ve shodě s doktrínou je však třeba rozlišit mezi dvěma základními formami následku, a to ohrožovacím a poruchovým.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 04.04.2023

Prvně jmenovaný následek v podstatě znamená vyvolání stavu, který představuje pro objekt přestupku (tedy pro určitý zájem společnosti chráněný zákonem) hrozbu jeho poruchy neboli stav nebezpečí, druhý pak představuje již přímý zásah tohoto objektu. Zákon o provozu na pozemních komunikacích samozřejmě nemá ustanovení spojené s materiální stránkou přestupku související s řízením bez řidičského oprávnění. Má však ustanovení § 3 odst. 3 písm. a), které odvolatel vůbec nerespektoval. Skutkové podstaty přestupků jsou koncipovány tak, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění, v běžně se vyskytujících případech, bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla takový, že zakládá důvodné podezření ze spáchání přestupku. Zákon o provozu na pozemních komunikacích má výraznou funkci preventivní a v něm stanovené povinnosti nejsou snůškou bezvýznamných povinností, neboť pro bezpečnost silničního provozu mají zásadní význam. To lze zajistit pouze tím, že účastníci provozu na pozemních komunikacích budou jeho ustanovení respektovat a ne porušovat. Předmětná skutková podstata je svojí povahou skutkovou podstatou zakazující a současně odkazující na konkrétní případ zákazu v zákoně o silničním provozu, pro jejíž naplnění je podstatné, že došlo k ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a to zákonem předvídaným jednáním jako takovým. Určuje-li tedy § 3 odst. 3 písm. a) zákona o silničním provozu, že řídit motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro příslušnou skupinu motorových vozidel (dále jen „skupina vozidel“) uděleného Českou republikou, státem, který je členským státem Evropské unie nebo smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „jiný členský stát“), nebo jiným státem podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která upravuje oblast silničního provozu, pak ten, kdo tak nečiní, porušuje zákon.

Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolatel naplnil svým jednáním všechny znaky přestupku a odvolací orgán se plně ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, uvedeném v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K výši uložené pokuty, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně se při rozhodování o sankci a o její výměře musí řídit určitými zásadami. Především se jedná o dodržování dvou základních principů: principu zákonnosti a principu individualizace (ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo, jedná-li se o občanská práva nebo závazky nebo trestní obvinění proti němu, aby tato věc byla spravedlivě, veřejně v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným orgánem zřízeným zákonem – tzv. právo na spravedlivý proces. Z uvedených zásad vyplývá i judikatura Evropského soudu pro lidská práva.). Druh a intenzita správního trestu musí být v každém konkrétním případě stanovena tak, aby odpovídala všem zvláštnostem projednávaného přestupku. Současně se musí správní orgán řídit všemi pravidly pro ukládání správních trestů, které vyplývají ze zvláštní části zákona o silničním provozu týkající se konkrétního přestupku. Rádné odůvodnění ukládaného správního trestu je základním předpokladem pro přezkoumatelnost úvahy, kterou byl správní orgán při svém rozhodování veden. Správní orgán je povinen se při svých úvahách o konkrétním správním trestu srozumitelně a jednoznačně formulovat východiska, které jej ke stanovení konkrétního správního trestu vedly tak, aby odůvodnění stanovené výše např. pokuty bylo následně přezkoumatelné (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.12.2004, čj. 7 As 43/2004 – 51, dostupný na www.nssoud.cz).

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 04.04.2023

Z judikatury Nejvyššího správního soudu v této souvislosti vyplývá, že „jakkoli má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního rozhodování“ (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2005, čj. 8 As 5/2005 - 53, dostupný na www.nssoud.cz).

Mezi tyto principy správního rozhodování patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolávají i jeho přesvědčivost.

Výše uloženého správního trestu tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem nepřipouštějícím rozumné pochyby o tom, že právě taková její výše odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu.

Správní trest je uložen v souladu s § 125c odst. 5 písm. a) a § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu. Za předmětný přestupek (§ 125c odst. 1 písm. e) bod 1 zákona o silničním provozu), se uloží pokuta od 25 000 Kč do 50 000 Kč a zákaz činnosti od jednoho roku do dvou let. Odvolateli byla uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti na dobu od jednoho roku, tedy obojí na spodní hranici zákonného rozpětí. Z výše uvedeného je patrné, že požadavek nezbytného zmocnění k uložení tohoto typu správního trestu byl v daném případě splněn. Odstavec 9 § 125c pak uvádí, že od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. V daném případě nemohl správní orgán postupovat jinak, než jak mu ukládá zákon.

K námitce odvolatele, že správní trest je nepřiměřeně přísný, s odkazem na § 36 zákona o odpovědnosti za přestupky, že lze správní trest uložit samostatně nebo spolu s jinými správními tresty a má za to, že není správnímu orgánu uložena obligatorní povinnost uložit oba možné tresty, tedy jak pokutu, tak zákaz řízení, odvolací orgán konstatuje, že § 36 zákona o odpovědnosti za přestupky vymezuje obecné využití uložení správních trestů, které jsou taxativně vyjmenovány v § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky. Ustanovení § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky odkazuje ve vztahu k zmocnění k uložení této sankce (zákaz činnosti) a její délku na zvláštní část zákona o přestupcích nebo na jiné zákony, současně však obsahuje obecně použitelné pravidlo, že sankci zákazu činnosti lze uložit nejdéle na tři roky, a jde-li o činnost, ke které je třeba veřejnoprávního oprávnění nebo kterou pachatel vykonává v pracovním nebo jiném obdobném poměru, došlo-li k přestupku při výkonu této činnosti nebo v přímé souvislosti s ní. Neopominutelnou podmínkou pro uložení tohoto druhu sankce je tedy jednak to, aby se jednalo o činnost, kterou pachatel vykonává v pracovním nebo jiném obdobném poměru, případně k níž je třeba povolení nebo souhlasu státního orgánu, a současně právě touto činností nebo v souvislosti s ní se pachatel dopustil přestupku. S ohledem na tuto podmínku lze proto současnou koncepci sankce zákazu činnosti charakterizovat jako takovou, která je omezující povahy a jejímž hlavním smyslem je zabránit pachateli přestupku v recidivě.

Řízení motorových vozidel je bezesporu činností, k níž je třeba povolení státního orgánu (viz § 3 odst. 3 písm. a), ve spojení s § 80 a násl. zákona o silničním provozu). Jestliže se tedy odvolatel dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1 zákona o silničním provozu v souvislosti s řízením motorového vozidla, k jehož řízení je nezbytné řidičské oprávnění k řízení motorových vozidel spadajících do kategorie řidičského oprávnění skupiny B+E, je nezbytné považovat činnost spočívající v řízení

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 04.04.2023

motorových vozidel spadajících do kategorie řidičského oprávnění skupiny B+E za právě tu činnost, v souvislosti s níž, se dopustil přestupku. Správním orgánem I. stupně byla odvolateli uložená sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců, kdy se zákaz činnosti řízení motorových vozidel ukládá pro skupiny řidičského oprávnění jichž je držitelem.

Z výše uvedeného je zřejmé, že správní orgán nikterak nerozšířil ani nezúžil uvažovanou sankci. Ostatně takový postup mu neumožňuje ani § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky, ani § 125c odst. 5 písm. a) a § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu. Vlastní správní uvážení je proto možné spatřovat v úvaze správního orgánu o výši sankce, resp. o délce uloženého zákazu činnosti a výši uložené pokuty. Nutno však poznamenat, že i v této rovině je správní orgán významným způsobem omezen, neboť § 125c odst. 5 písm. a) a § 125c odst. 6 písm. a) zákona o silničním provozu obsahuje tzv. sankční rozpětí, tj. interval, v němž se může pohybovat ukládaná pokuta, jakož i doba, na níž se ukládá zákaz činnosti, přičemž zákon o silničním provozu v obou případech stanoví horní i spodní hranici výše těchto sankcí (podobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 02.04.2009, č.j. 9 As 7/2009 – 76, dostupný na www.nssoud.cz). Námitku odvolatele považuje odvolací orgán za nedůvodnou.

K námitce odvolatele, týkající se nedostatečného odůvodnění výše pokuty a nedostatečného zkoumání majetkových poměrů odvolatele, kdy správní orgán pouze alibisticky zjednodušil zjišťování majetkových poměrů konstatováním, že pokud má obviněný prostředky na advokáta, může zaplatit i pokutu, odvolací orgán uvádí, že správní orgán I. stupně při určení výše správního trestu, přihlédl k osobním poměrům odvolatele, v souladu s § 37 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Při určování výše správního trestu hodnotil i majetkové poměry odvolatele. Ze spisové dokumentace je zřejmé, že odvolatel se ke svým majetkovým poměrům nevyjádřil. Správní orgán zhodnotil tedy to, co mu bylo známo, nebo to co mohl odvodit z průběhu správního řízení. Vyjádření správního orgánu ve smyslu, že pokud má odvolatel na advokáta, může mít i na pokutu, je dle odvolacího orgánu nevhodné, nicméně není to důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí. Dle odvolacího orgánu je podstatné to, že se správní orgán I. stupně osobními poměry odvolatele zabýval, Vzhledem k tomu, že byl odvolateli uložen správní test na spodní hranici zákonného rozpětí, nebyl nikterak poškozen na svých právech. Námitku odvolatele považuje odvolací orgán za nedůvodnou.

Co se týká odvolateli uložené povinnosti nahradit náklady řízení spojené s projednáváním správního deliktu, k tomu odvolací orgán uvádí, že podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech, nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000,- Kč. Odvolací orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby výši paušální částky snížil, a proto byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 04.04.2023

**V.
Závěr**

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Dále přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Odvolací orgán považuje napadené rozhodnutí za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem a námitky odvolatele, uvedené v odvolání, za nedůvodné.

Poučení

Toto rozhodnutí je dle § 91 odst. 1 správního řádu konečné, nelze se proti němu dále odvolat a nabývá právní moci oznámením.

z p. Mgr. Darina Vanická
Odborná referentka oddělení dopravy

Vypraveno dne 03.04.2023

Rozdělovník:

1x JUDr. Tomáš Těmín, Ph.D. advokáta, se sídlem Karlovo nám. 28, 120 00 Praha 2

1x správní orgán I. stupně – Městský úřad Trutnov

1x odvolací orgán